

Τὸ ἐν Λυκοσοῦρα Μέγαρον τῆς Δεσποίνης

ὑπὸ

Κωνσταντίνου Κουρουνιώτου.



Εἰκὼν 1. Τὸ ἐν Λυκοσοῦρα ἱερόν καὶ ἡ περὶ αὐτὸ χώρα.

Ἐν Λυκοσοῦρα ἀνέσκαψα¹ ὀλίγον χρόνον κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1902 καὶ ἐπὶ δύο περίπου μῆνας τῷ 1906 καὶ ὀλίγον τῷ 1907, ἦτο δὲ τὸ σπουδαιότερον ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν μου ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονευομένου Μεγάρου τῆς Δεσποίνης².

Τῷ 1897 ἀνέσκαψεν ὁ Κοντόπουλος ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Μεγάρου καὶ ἀπεκάλυψεν ἐν μέρει τὸν ἀνώτερον ἀναλημματικὸν τούτου τοίχον. Κατὰ τὴν

ἀνασκαφὴν ταύτην εὐρέθησαν ὀλίγα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τοῦ κτιρίου ἄφθονα πηλῖνα ζωμόμορφα εἰδῶλια, περὶ τὰ ἑκατὸν τεσσαράκοντα, ὡς ἀναφέρει ὁ Κοντόπουλος ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἑταιρείαν (ΠΑΕ 1897, 28), εἷς κορμὸς Σατύρου (ἴσως Κουρουνιώτου *Katal. Mous. Lykos.* ἀρ. 57), καὶ μέγας ἀριθμὸς τεμαχίων πηλίνων πλακιδίων μετ' ἀναγλύπτων κηρυκείων.

Ὅτε ἐπεχείρησα καὶ ἐγὼ τὴν ἀνασκαφὴν τὸ σφζόμενον μέρος τοῦ Μεγάρου ἐκαλύπτετο ὑπὸ μεγάλων ὀγκωδῶν λίθων καὶ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν ἐκ τοῦ ἀναλημματικοῦ τοίχου καὶ τοῦ ὀπισθίου μεθ' ἡμικιονίων στοσειδοῦς τέρματος τοῦ βωμοῦ. Ἡ ἀφαιρέσις τῶν βαρέων τούτων λίθων, μεθ' ἣν ἐγένετο δυνατόν νά ἀναγνωρισθῇ τὸ σχέδιον τοῦ κτι-
¹ *Ετηρ. 12.9.12.*

¹ ΠΑΕ 1906 σελ. 120 κέ., 1907 σελ. 113. Κουρουνιώτου. *Katal. Mous. Lykosouras* σελ. 5 κέ., Περὶ παλαιότερων ἀνασκαφῶν Λυκοσοῦρας ἰδὲ Λεονάρδου ἐν ΠΑΕ 1896 σελ. 95 κέ..

² Παισ. Η', 37, 8. Παρὰ δὲ τὸν ναὸν τῆς Δεσποίνης ὀλίγον ἐπιναβάντι ἐν δεξιᾷ Μεγαρόν ἐστι καλούμενον, καὶ τελετὴν τε θυῶν ἐνταῦθα καὶ τῇ Δεσποίνῃ θύοντι ἱερεῖα οἱ Ἀρχαῖδες πολλὰ τε καὶ ἀφθονα.